

cây viết hero

Y Thy

(Giải nhất, giải thi viết thơ văn do đại học University of Maryland College Park thực hiện năm 2001)

Thằng Em đưa mắt nhìn theo con Bìm Bịp đang lượn qua lượn lại mấy vòng trước khi con chim đập vào rừng dừa bên kia sông. Đã mấy hôm rồi, thằng Em theo dõi con chim nọ.

Trưa nào cũng vậy, sau khi tan học về, nó cũng ra bờ sông ngồi xem con chim Bìm Bịp đang lột tổ. Mỗi khi nó nhìn thấy con chim tha về tổ một vài cộng cỏ khô là nó mừng không thể tả. Trong đầu nó đang vẽ lên hình ảnh cây viết Hero nắp và chót đuôi màu vàng thật đẹp. Cây viết còn có cái ngòi bằng vàng mà thằng Ngọc, bạn học cùng lớp với nó, mới mua được với giá năm ngàn đồng đem khoe với chúng bạn. Rồi đây nó cũng sẽ có một cây như thằng Ngọc. Chỉ chờ khoảng nửa tháng thôi là nó có cây viết Hero rồi. Nghĩ đến cây viết, nó không tài nào để mắt rời khỏi con chim nọ. Mặc dầu con chim đã khuất sau rừng dừa, nó vẫn nhìn và nhìn theo không chớp mắt.

Sau khi chim lột tổ xong, hạ sinh được ba cái trứng, tia hy vọng có cây viết Hero của nó chắc rồi sẽ thành sự thật. Nó bèn đi đến nhà ông thầy thuốc Chín gạn hỏi bán tổ chim. Nó nhớ hỏi ông Chín là vì lần trước anh Nghĩa của nó cũng bán cho ông con bìm bịp thang lớn với giá ba ngàn đồng.

Gặp ông Chín, ông giải thích và bảo với nó là nó phải bắt cho bằng được con chim con khi chim chưa đập bụng dứt. Chim chưa đập bụng dứt nghĩa là lúc bụng chim còn phình to, lông chỉ mới mọc vài cộng lùn phún trắng chĩa ra như con nhím, vì lúc đó chim mới ngâm rượu thuốc mới có công hiệu hơn những loài chim lớn.

Loài chim Bìm Bịp rất cứng cỏi, chúng thường làm tổ trong rừng dừa nhiều gai nhọn và sắc. Chúng thường làm tổ ở mé sông nơi cheo leo giống như loài đại bàng thường làm tổ. Thằng Em nhiều lúc nghe ông Chín kể về giống chim này mà rợn gáy. Theo như ông Chín kể thì lúc nào nơi tổ chim Bìm Bịp cũng có một cặp rắn rất hung hãn canh giữ. Vả lại nơi chúng lột ổ rất khó tìm vào vì nhiều gai nhọn cho nên chim con rất là khó bắt. Chưa kể đến cái mùi tỏa ra từ thân những con chim con thật là hôi hám khó ngửi. Những huyền thoại về chim Bìm Bịp nó được nghe ông Chín kể thật tỉ mỉ. Rồi ông kết luận, "bởi vậy người ta chỉ ngâm rượu thuốc bằng chim Bìm Bịp lớn."

Giống chim Bìm Bịp này có nhiều loại khác nhau, nhưng chim tốt lại là bìm bịp lửa. Loại chim toàn thân màu vàng nâu thỉnh thoảng hơi đỏ. Còn có loại khác như Bìm Bịp thang có hình màu đen, Bìm Bịp thường thì có lông màu vàng nâu và đen. Tất cả loài chim Bìm Bịp không mớm mồi cho con bằng những trái cây hoặc hạt dẻ như những loài chim khác, mà chúng mớm mồi cho con chúng bằng những con rắn độc. Loài rắn mà chúng thường mớm mồi là rắn mun loại rắn đen như chiếc đũa mun, hoặc rắn lục. Nghe ông Chín kể tới đó nó rất là sợ, nhưng hình bóng cây viết Hero trước mặt nó làm nó không ngại gì má chùn chân.

Cứ hai ngày là nó chèo đò qua kia sông thăm tổ chim một lần. Nó không dám đi thăm nhiều sợ cha mẹ của chim con nọ phát hiện và cũng sợ anh nó chú ý đòi chia chát. Mỗi lần chèo qua kia bờ sông là nó núp trong bụi rậm chờ cho chim cha và chim mẹ đi kiếm mồi rồi nó mới dám tới gần tổ. Loài chim Bìm Bịp rất tinh khôn, chúng thường đi có đôi có cặp. Trước khi chim mẹ mớm mồi, thì chim cha lần mẹ lượn trên không nhiều vòng rồi dừng lại trên một cành cây cao gần đấy. Sau khi chúng thấy an toàn thì chim mẹ nhanh như cắt đáp liền vào tổ chim con mớm mồi cho đến khi xong. Sau khi xong, nhận được tín hiệu của chim cha rồi cả hai bay đi tìm mồi lần nữa. Vì đã theo dõi nhiều ngày, nên thằng Em đã biết được hết giờ nào khắc nào thì chim sẽ đi và lúc nào thì chim mớm mồi. Nên nó không bao giờ đối mặt với hai con chim cha mẹ hung hãn ấy.

Thế rồi ngày ngày cũng qua đi, từ phía ngoài nhìn vào nó thấy hai con chim con. Còn cái trứng còn lại đã bị chim mẹ đem dẫu đi đâu nó chẳng biết. Theo nó nghĩ thì chắc chim mẹ đã hất cái trứng hư ấy xuống sông rồi.

Thằng Em đã thấy hai chim con bắt đầu to dần và lông trắng cũng mới nhú ra. Sau ngày đó, nó về nói chuyện cùng ông Chín. Ông Chín có dặn nó là chờ thêm ba ngày nữa thì đem theo cái hũ rượu trắng bỏ chim con vào ấy thì ông sẽ trả thù lao cho nó là bảy ngàn đồng.

Bảy ngàn đồng! Số tiền quá lớn đối với nó. Ba nó làm cả ngày đầu tắt mặt tối vậy mà chỉ được có năm ngàn. Nghĩ tới bảy ngàn, nghĩ tới cây viết Hero nó mừng rơn. Ba ngày sao mà lâu như ba thế kỷ đối với nó vậy. Một ngày trong giờ học là nó cứ nghĩ tới bảy ngàn và cây viết Hero, nên nó không thể nào tiếp thu những bài vở mà thầy cô giảng. Nó tính trong đầu sẽ làm gì sau khi có bảy ngàn trong túi. Năm ngàn đồng là nó dùng để mua Cây viết Hero rồi. Còn lại hai ngàn nó đang phân vân không biết làm gì. Rồi nó tự nhiên đánh vào đùi cái đét khi nhớ ra nhà nó đã hết gạo hai hôm nay mà ba mẹ chưa có tiền mua. Nó tính trong đầu sẽ dùng một ngàn mua năm ký gạo giúp nhà, năm trăm đưa cho mẹ đi chợ, còn năm trăm còn lại nó sẽ mua năm ổ bánh mì chan thêm tí xì dầu về cho ba, mẹ, anh Nghĩa, thằng Quý, và nó mỗi người một ổ thì sẽ hết số tiền bảy ngàn đồng. Nghĩ đến mỗi người được ăn một ổ bánh mì thì chắc sẽ vui lắm. Thằng Quý sẽ mừng và phục nó lắm khi có bánh mì ăn. Nghĩ đến cả nhà đều vui nó cười mĩm chi. Bỗng cô giáo gọi, nó giật mình đánh thót ú ớ rồi cả lớp im lặng nhìn nó.

Hôm đó tuy bị què trước lớp, nhưng về nhà nó vui lại được ngay sau khi nghĩ đến hai con chim bìm bịp con, nghĩ đến bảy ngàn đồng, nghĩ đến cây viết Hero...

Cuộc bắt chim con rất là công phu vì nó sợ nếu nó phát chặt bỏ hết các cành dứa để bắt tổ chim thì nơi ấy sẽ thành một nơi trống hoắc. Chim mẹ sẽ không vào đó làm tổ nữa, nên nó đã vạch lá dứa ra mà chui vào. Kết quả tuy bắt được chim, nhưng hai tay hai chun nó đều bị lá dứa cào rách. Quả thật ông Chín nói không sai tổ chim Bìm Bịp thật là thú vị và hơi rất khó chịu làm nó nôn mửa. Bỏ hai con Bìm Bịp con vào hủ rượu trắng, nó đem đến nhà ông Chín. Ông Chín đã giữ lời hứa trao cho nó bảy ngàn đồng.

Dường như tình ruột thịt giữa chim mẹ và chim con có một sợi giây vô hình nào đó đã nổi kết. Sau khi bỏ chim con vào hủ rượu trắng, chim mẹ đã đánh hơi được nên bay về và nhận ra mái ấm gia đình mình đã bị một bàn tay loài người phá vỡ. Chim mẹ vừa bay vừa kêu trông thật thảm thiết. Về đến bờ, thằng Em đem hủ rượu vừa đi vừa chạy, như thể sợ hai con chim cha mẹ rượt theo đòi lại, đến nhà ông Chín. Ông giữ lời hứa ban đầu, trao cho nó bảy ngàn đồng.

Cầm bảy ngàn trên tay, nó thực hiện ngay ý định mua cây viết Hero và nó đã mua cây viết với giá bốn ngàn tám. Như vậy thì nó mua được sáu ký gạo thay vì năm ký như lúc đầu. Nó cảm thấy người phàn chấn thêm tuy rằng trên mình nó toàn là vết máu trầy xước giờ đã thấm vào da vào thịt. Thực hiện các dự tính xong, nó đem tất cả về nhà cho ba mẹ và gia đình. Điều hiển nhiên là nó giấu lại chuyện cây viết Hero trong túi. Mẹ nó thấy mình mẩy đầy vết xước nên gạn hỏi nó, nó mới trả lời sự thật với mẹ. Mẹ ôm nó vào lòng. Nó thấy mẹ và gia đình vui mừng. Nó vui lây rồi quên hẳn đi vết thương đau. Bỗng nó chợt nhận ra nó đã làm sai vì giấu mẹ chuyện lấy tiền mua cây viết Hero. Nó mới chìa cây viết ra và xin lỗi mẹ vì đã dối mẹ. Nó nói nó sẽ đem trả lại cây viết và đem tiền về cho mẹ. Một lần nữa mẹ nó ôm nó vào lòng rồi khóc và mẹ không cho nó đem trả cây viết. Mẹ nó nói, *"Đó là phần thưởng của con, con nên có. Mẹ xin lỗi con vì mẹ không mua được cây viết cho con. Con nên giữ nó lại mà dùng với bạn."*

Nó cầm cây viết trên tay, nó nâng niu và cười thật tươi vì giờ đây trong lòng nó không có gì vương bận về chuyện giấu mẹ dùng tiền mua cây viết Hero nữa.

Y Thy

Viết Xong 11/19/2000